

Όταν ο Αρχιεπίσκοπος Χρυσανθος αρνήθηκε να παραδώσει την πόλη στον εχθρό

/ [Ιστορία - Εθνικά Θέματα](#)

Στις 27 Απριλίου 1941 τα γερμανικά στρατεύματα κατοχής εισέρχονταν στην Αθήνα με τον Φρούραρχο, Υποστράτηγο Χρήστο Καβράκο, να παραδίδει την πρωτεύουσα στον Γερμανό επικεφαλής Φον Σέϊμπεν, στο καφενείο “Λουξ” επί της οδού της Κηφισίας 4 στην περιοχή των Αμπελοκήπων.

Του Νικόλαου Ζαΐμη

Ξεκινούσε μια αξιμέρωτη μέρα για τη λευτεριά η οποία θα ερχόταν τρία χρόνια μετά, στις 12 Οκτωβρίου 1944. Στη πορεία για να κατέβει η σβάστικα από την Ακρόπολη και να κυματίσει ξανά η γαλανόλευκη σημαία, οι θυσίες του ελληνικού λαού υπήρξαν τεράστιες. Οι ιστορικές και συνάμα κρίσιμες εκείνες ώρες, όμως, σημαδεύτηκαν από τη γενναία στάση του Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος Χρυσανθου (Φιλιππίδη), του από Τραπεζούντος, ο οποίος αρνήθηκε να αναγνωρίσει τις γερμανικές αρχές κατοχής, δηλώνοντας: ***“Οι Έλληνες Ιεράρχες δεν παραδίδουν τας πόλεις εις τον εχθρόν, αλλά καθήκον των είναι να εργασθούν για την απελευθέρωσιν αυτών”***.

Αρνείται να τελέσει Δοξολογία

Αρνείται να μεταβεί στο ναό για δοξολογία λέγοντας: «Δοξολογία δεν έχει θέσιν επί τη υποδουλώσει της Πατρίδος μας. Η ώρα της Δοξολογίας θα είναι άλλη». Αρνείται, επίσης, να ορκίσει την κυβέρνηση Τσολάκογλου ξεκαθαρίζοντας: «Δεν μπορώ να ορκίσω Κυβέρνησιν προβληθείσαν υπό του εχθρού. Ημείς γνωρίζωμεν ότι τας Κυβερνήσεις ορίζει ο λαός και ο Βασιλεύς. Εδώ τώρα, ούτε ο λαός εψήφισεν την Κυβέρνησιν ούτε ο Βασιλεύς την όρισεν».

Μετά και από αυτό, παύεται από το θρόνο του στις 2 Ιουλίου του 1941. Αποσύρεται στο σπίτι του στην Κυψέλη παρακολουθώντας τα γεγονότα, ενώ συγχρόνως λειτουργεί και παράνομο ραδιοφωνικό σταθμό.

Λίγους μήνες πριν, κατά την ιταλική επίθεση εναντίον της Ελλάδας, σε διάγγελμά του προς το λαό, είχε αναφέρει τα εξής: «Η Εκκλησία ευλογεί τα όπλα τα ιερά και πέποιθεν ότι όλα τα τέκνα της Πατρίδος, ευπειθή εις το κέλευσμα αυτής και του Θεού, θα σπεύσωσιν εν μια ψυχή και καρδία να αγωνισθώσιν υπέρ βωμών και εστιών και της ελευθερίας και της τιμής και θα συνεχίσωσιν ούτως την απ' αιώνων πολλών αδιάκοπον σειράν των τιμίων και ενδόξων αγώνων και θα προτιμήσωσι τον ωραίον θάνατον από την άσχημην ζωήν της δουλείας...».

Ο δυναμικός Ιεράρχης ο οποίος αφιέρωσε τη ζωή του στους αγώνες της Εκκλησίας και της πατρίδας, κοιμήθη σε ηλικία 68 χρονών στις 28 Σεπτεμβρίου 1949.